

deja. Domnul ne învață să ne rugăm, ca să putem scăpa de păcatul și necazul care vor veni (Luca 21:36).

Un creștin trebuie să I se supună doar lui Cristos și poruncilor Lui. El nu se află parțial sub Lege, trebuind să asculte de Moise și de Lege, ci se află cu totul sub har și sub autoritatea lui Cristos. Botezul său (sau scufundarea sa în apă) reprezintă moartea și îngroparea sa față de Adam și de Moise, pentru ca, în calitate de fiu al lui Dumnezeu, ieșind de sub stăpânirea și robia Legii și a condamnării ei, înviat dintre cei morți, în Cristos, să se supună doar lui Cristos.

Acesta este Fiul Meu Preaiubit, DE EL SĂ ASCULTAȚI

Moise se afla acolo când Dumnezeu a rostit aceste cuvinte și Petru l-ar fi pus pe Moise alături de Cristos. Dar dorința Tatălui este ca fiii lui Dumnezeu să asculte numai și numai de Fiul Său. Moise înalță carnea și îi cere omului ca prin puterea sa naturală să I se supună lui Dumnezeu. Însă Cristos îngroapă carnea în apele morții, căci ea „nu folosește la nimic”.

Biserica lui Cristos este cel mai măreț și cel mai privilegiat dintre trupurile care au fost create. Este adunarea celor preaiubiți ai lui Dumnezeu. Fiecare creștin este un mădular al lui Cristos, Capul înviat, și este chemat să fie părtaș gloriei lui Cristos. Acum el este respins de lumea care nu l-a cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu. Dar purtarea și minciunile lumii față de creștin se vor schimba în slavă și bucurie pentru el la arătarea Domnului.

Robert Govett

Editura Fundației
Lampadarul de Aur
www.lampadaruldeaur.ro

LUCRURI LA CARE SĂ CUGETĂM

- un pastor către adunarea sa -

Scrierile Vechiului și Noului Testament, inspirate de Duhul Sfânt, sunt singura și atotsuficienta noastră normă. Și așa sunt întocmite, încât să primim din ele lumină și binecuvântare. Dumnezeu trebuie să fie Învățătorul nostru, iar ochiul nostru trebuie să fie curat. Duhul Sfânt a fost trimis de sus ca să ne fie îndrumător în lucrurile lui Dumnezeu.

Aceste Scrieri mărturisesc că lumea este cu totul păcătoasă înaintea lui Dumnezeu și este condusă de Satan, stăpânitorul ei. Judecata ei va începe de îndată ce ziua Evangheliei harului se va sfârși. Glasul acelora pe care Dumnezeu i-a rânduit evangheliști îi cheamă pe toți păcătoșii din această lume la pocăință, să se întoarcă de la căile lor vechi, păcătoase și să rupă legăturile cu tot ce e lumesc. Apoi, ei trebuie să se alătore adunării lui Cristos. Cei care cred această mărturie a lui Dumnezeu trebuie să fie botezați, botezul fiind simbolul, pe de o parte, al părăsirii de către ei, cu bună știință și în mod complet, a păcatului și a tot ceea ce e păcătos; și, pe de altă parte, al primirii lor de către Dumnezeu, ca oameni curățiți.

Botezul credinciosului este o mărturie a unei treceri foarte mari și importante de la moartea în păcate la viața lui Dumnezeu, arătând atât înspre moarte, cât și înspre înviere; și acesta este felul în care Dumnezeu ne-a poruncit să ne exprimăm credința în Domnul Isus, Mântuitorul nostru care a fost înjunghiat și a înviat și, de asemenea, credința în învierea care va veni.

Credincioșii trebuie să se adune laolaltă ca să se zidească unii pe alții și ca să împlinească poruncile Mântuitorului, în mod special cea referitoare la Cina Domnului. Corect, potrivit Scripturii, este ca mai întâi cineva să fie botezat și apoi să se alăture părtășiei sfinților. Dar dacă cineva nu este convins cu privire la aceasta și întrucât noi nu avem altă putere într-o atare situație decât aceea de frați și împreună slujitori ai unui singur Stăpân, trebuie să îi primim pe toți copiii lui Dumnezeu, deși, în unele privințe, ei nu sunt în concordanță cu Scriptura sau nu sunt de acord cu noi (Romani cap. 14, 15). Masa este a Domnului, nu a noastră, prin urmare trebuie să îi primim pe toți aceia pe care Dumnezeu nostru i-a primit.

Noi suntem acceptați înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, prin lucrarea Altuia, nu a noastră. Și aceasta, prin ascultarea și sângele Domnului Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Suntem acceptați în mod desăvârșit de îndată ce am crezut în El. Lucrarea Lui e desăvârșită și, întrucât stăm pe terenul meritelor și al morții răscumpărătoare a Mântuitorului, Dumnezeu ne iubește – ne iubește așa cum Îl iubește pe Domnul Isus. Dar noi avem îndrăzneală și o părtășie plină de bucurie cu Dumnezeu numai în măsura în care umblăm în ascultare de legile și de poruncile lui Cristos. Duhul Sfânt este Cel care dă viață spirituală aleșilor lui Dumnezeu. El ne cheamă să părăsim umblarea după carne, după lume și după felul acestui veac și să urmărim moștenirea din ceruri și slava ce va fi dăruită de Cristos. Prin urmare, trebuie să Îl așteptăm pe Fiul lui Dumnezeu, care va reveni din cer. Când El va veni, îi va găsi pe cei mai mulți dintre ai Săi adormiți și îi va chema afară din mormânt. Unii vor fi în viață și vor rămâne până la ceasul coborârii Lui în văzduh. Aceasta ar trebui să așteptăm și pentru aceasta trebuie să ne pre-

gătim. Căci nu toți credincioșii așteaptă astfel și nu pe toți îi va găsi El în pace când va reveni. Unii se vor rușina înaintea Lui în Ziua Judecății. Mântuitorul va reveni ca să îi judece pe cei credincioși, nu pentru a vedea dacă ei sunt prieteni sau dușmani ai lui Dumnezeu, ci cu privire la slujirea lor pentru El din clipa când au devenit ai Lui. Nu faptele noastre ne mântuie, însă vom fi judecați potrivit lor, după ceea ce am făcut. De aici și marea importanță de a asculta de poruncile lui Dumnezeu. Căci, pe unii, Cristos îi va socoti vrednici și astfel ei vor avea parte de prima și binecuvântata înviere sau de Gloria celor o Mie de Ani. Cei care vor fi respinși de la răsplătă vor intra în viața veșnică numai după ce ziua răsplătirii se va fi sfârșit. Căci trebuie să facem deosebirea, împreună cu Pavel, între darul lui Dumnezeu, care este viața veșnică și de care sigur avem parte, și „premiul chemării noastre”, de care putem să fim găsiți nevrednici.

Revenirea în ascuns a Mântuitorului ca să îi adune în prezența Sa pe toți ai Săi care așteaptă și veghează poate să aibă loc în orice clipă. Nu mai e nimic care trebuie să se împlinească înainte de a Se coborî El în văzduh. Dar multe lucruri trebuie să se întâmple înainte ca El să Se arate pe nori lui Israel și întregii lumi. El va veni în slavă, împreună cu cei ai Lui socotiți vrednici, ca să domnească peste cele douăsprezece seminții și peste neamuri. Dar atunci stricăciunea și suferința lumii vor ajunge la culme. Evanghelia nu va schimba lumea, ci doar îi va strânge laolaltă pe cei aleși ai lui Dumnezeu. Națiunile, așa-numite creștine, se vor lepăda de numele adevăratului Cristos, iar Dumnezeu îl va trimite, în mânie, pe falsul Cristos, care, prin puterea lui satanică, va împietri inimile oamenilor, ducându-i la blasfemie și război împotriva lui Dumnezeu. Zilele întunecate, care vor culmina cu această cumplită stricăciune, au început